

- 1.Simptomul cel mai evident al degenerării rasei umane este acela că în lume nu se mai tipăresc manuale de decență și bun simț, așa că tiparului îi este tot mai rușine de ceea ce-i silit să facă;
- 2.Plictiseala – o formă de boală fără vreo cauză precisă, dar care cauzează o droaie de neplăceri celor ce nu suferă de ea;
- 3.Și totuși, un om plictisit este infinit mai uman decât unul plictisitor!;
- 4.Omul cu adevărat înțelept știe că trebuie să aleagă calea cea mai lungă care duce la cimitir;
- 5.Aleile din cimitire nu-s făcute ca muritorii să se plimbe pe ele cu plăcere;
- 6.Cimitirul – punctul de întâlnire dintre timpul de-acum și timpul de-apoi;
- 7.Există încăpățânări umane în fața cărora până și Dumnezeu se dă bătut;
- 8.A fi profund uman înseamnă a aproba tot ce este subuman și a respinge tot ce este suprauman. Iisus, prin urmare, a fost crucificat de această dementă axiomă a umanismului;
- 9.Idealul democrației originale: Tot mai mulți cetățeni să fie cineva, fără ca pentru asta să facă ceva;
- 10.Oamenii care vor totul, ajung să se dea în vânt după nimicuri;
- 11.Până și lichelele își au un cod al breslei, potrivit căruia onoarea este un moft, invidia o necesitate, iar trădarea un act de eroism;
- 12.Chiar și ticăloșia își are ratații ei;
- 13.Morala fățarnicului: Pentru ca în conținut să poți face pe placul inimii tale, trebuie să ai mare grijă ca în formă să faci pe placul celorlalți;
- 14.Esența politicii românești: Întotdeauna să le faci celorlalți ceea ce ție-ți displace;
- 15.Axioma care stă la baza concursurilor românești de promovare: Scrisul zboară, vorba bine pusă rămâne și alesu-i o minune;
- 16.Școala este acea instituție educativă din care educația și-a luat zborul, iar studiul a fost trimis la plimbare;
- 17.Tot mai mulți elevi sunt într-atât de ocupați cu pregătirea temeinică pentru viață, încât e de mirare că mai au timp să treacă pe la școală;
- 18.Cândva familia a fost celula de bază a societăților în formare. Dar azi, când societățile s-au plictisit de monotonia închegării, familiile țin morțiș să se înfrupte din divertismentele datorate

nestatorniciei, pentru că numai pe această cale vor putea bea până la fund paharul descompunerii;

19.Fiecare om are în trecutul său anumite fapte pe care vrea să le dea uitării și pe care binevoitorii țin să i le reamintească;

20.Tot timpul viața este la un pas de moarte, cu toate că prin modul lor de-a fi, distanța dintre ele este stabilită de taina infinitului;

21.Până la conștiința morții, omul are nevoie de cunoștințe temeinice despre viață;

22.Unii oameni merită aprecieri nu pentru cauza pe care o slujesc, ci pentru exemplaritatea cu care i se devotează;

23.Dezgustul față de viață este aidoma unui deșert, a cărui monotonie este întreruptă doar de monotonia gândurilor îndreptate spre moarte;

24.Doar oamenii care trăiesc demn au șansa de-a deveni martiri ai nedemnității;

25.Cu adevărat curajos devine doar acela care ajunge să-și cunoască propriile lașități.

Sighetul Marmației,

George Petrovai

12 martie 2012